

Ezen a héten végre eloszlott a sokat sejtet?, de éppen a lényegét elfed? politikai köd, és megtörtént a várva várt kormányf?i titokbontás. H?s vezérünk hétf?n kinyilatkoztatta: úgy határozott, hogy parlamenti választást most nem rendezünk, csak a köztársasági elnököt cseréljük. Csütörtökön pedig az is közhírré tétetett, hogy április 2-a lesz majd a nagy voksnap. (Csak egy légy piszoknyi rosszmájúsággal toldom meg: sajnálom az 1 napos csúsztatást, mennyivel, de mennyivel jobban illett volna hozzánk az április 1-je!)

Hiába fürdik a csóka, nem lesz bel?le hattyú

Most már mindent tud az ország népe, nem maradt el?tte semmi sem rejtve, tehát 1 hónap múlva vakbuzgón sorakozhat a sok jámbor polgár a szavazóurnák elé. Ha pedig valamilyen csoda folytán elbaltázzuk a dolgot és nem sikerül egyb?l államf?vé koronázni a királyunkat, akkor valószínűleg 2 héttel kés?bb, éppen húsvét napján lehet?ségünk lesz a szépítésre, a jóvátételre.

Hogy egyszer?en csak el?remenekült-e a választási cirkusz els? számú kiemelje, s hogy milyen kacifántos matematikai számítás meg esélylatolgatás mentén történt a dátumválasztás, azt úgysem tudjuk megfejteni, kár az agytornáért. Ériük be annyival, hogy aki szavazni akar a jövőd?beli államféfira, az iparkodjon a voksolással, hogy ne kelljen még Urunk feltámadásának ünnepnapján is a választással vacakolnia. Akkor már amúgy is leginkább csak a báránysült, a sonka- meg a kolbászévés motoszkál a fejében – persze csak annak, aki efféle ingyencséget ínséges id?kben megengedhet magának! – és nem a szavazáson jár az esze.

Ismét rácsodálkozhattunk: a polgárháborúnak becézett véres népirtáson edz?dött hatalombitorlóknak semmi sem szent. Mib?l áll nekik a hazug ígéretekben fuldokló napi politikát, egyetlen rándítással összeboronálni egy vallási ünnepel? Méghozzá a legnagyobb ünnepünkkel. Stílusosan: a Jézuskát meg a géppuskát.

Mikor lesznek a választások?

Mi felkészültünk.

Nem az számít, hogy kire szavazol, hanem hogy ki számolja a szavazatokat

Országunk irányítói, sorsunk kreálói alighanem olyannyira rákaptak a választás semmi mással össze nem téveszthet?, mámorító ízére, hogy talán még azt is megéljük, hogy évente rendeznek nekünk ilyen össznépi hajcih?t. S akkor abból áll majd az élet, hogy fél évig kampányolunk, fél évig meg az úgynevezett 100 napos türelmi id?t morzsolgatjuk.

De érdemes egy pillantást vetni arra is, hogy miként zajlik nálunk az efféle dolog. A pazar politikai játékok pénzelése a papírforma szerint úgy történik, hogy az elnökválasztás országos hercehurcájára az évi adóbevételnek legfeljebb a 0,07 százaléka költhet? el. Pihent agyak gyorsan kiszámították, hogy akkor most az államkasszából 5,2 millió eurót lehet az id?szer? elnökválasztás nev? markolóval kimarkolni. Aztán meg, ha már a mi folyószámlánkon hancúrozik a bennünket megillet? összeg, majd csak kezdünk vele valamit.

Természetesen voltak, akik rákérdeztek: jobb helye nem akadna ennek a pár milliónak egy olyan nyomorúságos, lelkileg is legatyásodott országban, mint amilyen a mai Szerbia? A képvisel?ház elnök asszonyának, Maja Gojkovi?nak is nekiszegezték a kérdést, amit ? meg is válaszolt azon nyomban: „Azt gondolják talán, hogy egy demokratikus országban nem kellene választást tartani?”.

A kérdés nem az, hogy részt veszünk-e benne vagy sem, hanem az, hogy a manipuláció áldozatai leszünk-e, vagy a haszonélvez?i.

Több dolog miatt is furcsa ez az elnökválasztást megel?z? színjáték, felhabosított sok szokatlan jelenettel, ilyet eddig még nem láttunk. Kormányf?nknek (ahogy mondani szokták) annyi ideje sincs, hogy meghaljon, nemhogy széltében-hosszában zónázzon az országban, legfeljebb majd a hajrá idején vesz ki 10 nap szabadságot. Egy vérbeli profinak annyi is elég. De akármint cs?rjék-csavarják is a bársonyfüggöny mögött ezt a voksdolgot, a politikai varázslat végén, a nyúlfarknyi hivatalos kampány után, csak ki kell derülnie, hogy milyen köztársasági elnököt tojik nekünk a húsvéti nyúl.

A közelg? voksolás ügyében a vajdasági magyar érdekvédelem is megszólalt. Több ízben. Legutóbb VMSZ-es pártelnökünk, aki a napilapunkban ilyen ajánlást tett: „A magyar emberek érdeke olyan valakit támogatni, akit már láttunk akcióban, aki a magyar közösség irányába

konkrét lépéseket tett, s ez Vučić-ról mindenképpen elmondható.”

Ez szent, mint a mise. Kétségkívül kis ezren vannak olyanok, akiknek már a 90-es évek derekán volt alkalmuk látni a politikus urat – AKCIÓBAN –, csak nem a parlamentben, hanem a tévében, véresszájú uszítóként vagy a harctéren, Slavko Aleksić csetnik vajda önkéntes katonájaként. Meg hadi cimborái, Nikolić és Šešelj társaságában. Kell-e akkor csodálkozni azon, ha ebben a 3 véres, balkáni ragadozóban nem a békésen turbékoló hófehér békegalambot látjuk?

Egyébként mostanában pont a raccsoló vajda nyilatkozta, hogy Vučić egy igazi médiamanipulátor, aki úgyszólván a teljes szerbiai tájékoztatást uralja és irányítja. Szünet nélküli országlásával, szakadatlan szereplésével, szuggesztív beszédeivel a fél országot levette a lábáról. Ezt a véleményt az egyik belgrádi rádió ma reggeli műsorában hallottam: Nekünk ? a Szent Péter, ? az Isten, ? a mindenünk!

A számunkra rendelt kegyelmi idő, mint ólom szárnyú betonbagoly, úgy elszállt, és kezdődhet a politikusi fejkavarás időszak. Most már nincs kecmec: kampányországban az örök és elnyehetetlen politikusoknak napokon belül csatasorba kell állítaniuk a vajdasági magyarokat is, rávenni/rászedni őket, hogy április 2-án tömegesen járuljanak az urnák elé. Lehet hangoztatni, hogy állampolgári joguk is, kölességük is ez, erre van most szükség, ezt diktálja a józan ész. Törtessenek tökön, paszulyon át az egyetlen kiválasztottat megválasztani! Nem baj, ha ezáltal olyan a szerepbe kényszerülünk, mint az a csapnivaló lócsiszár, aki – mert nem magasztalhatja a saját gebéjét – más lovát kénytelen dicsérni. Megmagyarázni, megpatkolni, hogy miért is indul az országos derbin az a ló, amelyik már rég megvakult, rég lesántult és a szőre is jócskán megkopott. Gyözködjük magunkat, hogy lám, a zsoké szőren üli meg a lovat! És ha majd a mi emberünk a lemenő nap fényében a célba büszkén belovagol, megpróbálunk jó képet vágni hozzá...

Szabó Angéla

{module [160]}

{nomultithumb}